

13 Δεκεμβρίου, 1991

[ΠΙΚΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΤΑΣΟΥΛΛΑ Κ. ΕΓΓΛΕΖΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτήτριες,

v.

ΤΑΜΕΙΟΥ ΓΙΑ ΠΛΕΟΝΑΖΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Εφεση δι' υπομνήματος Αρ. 278).

Σύμβαση εργασίας — Εργαζόμενες σαν καμαριέρες σε οργανωμένα διαμερίσματα — Διακοπή της εργασίας των περί το τέλος Οκτωβρίου, και επανέναρξή της περί τις αρχές Απριλίου, του κάθε έτους, από το 1985 — Μετά την διακοπή ενεγράφοντο σαν άνεργες και εισέπρατταν πλήρες επίδομα ανεργίας — Κατά πόσο υπήρχε πλήρης διακοπή ή απλή αναστολή, της εργοδότησής τους. 5

Οι εφεσείουσες εργάζονταν σαν καμαριέρες σε οργανωμένα διαμερίσματα στον Πρωταρά, Αμμοχώστου. Προσλήφθηκαν για πρώτη φορά το 1985. Κάθε έτος η εργασία τους διακοπτόταν περί το τέλος Οκτωβρίου και ξανάρχιζε περί τις αρχές Απριλίου του επόμενου έτους. Κάθε φορά οι εφεσείουσες εγγράφονταν σαν άνεργες και εισέπρατταν πλήρες επίδομα ανεργίας. Η συλλογική σύμβαση μεταξύ του Παγκυπρίου Συνδέσμου Ξενοδόχων (ΠΑΣΥ-ΞΕ) και συνδικαλιστικών οργανώσεων προνοούσε ότι σε περίπτωση προσωρινής διακοπής της εργοδότησης ο μόν εργοδότης όφειλε να κατακρατήσει το 25% των μισθών τους για να τους το καταβάλει κατά την επιστροφή τους στην εργασία οι δε εργοδοτούμενοι όφειλαν να δηλώσουν το γεγονός αυτό στο Γραφείο Εργασίας για να εισπράττουν μειωμένο επίδομα. Στις 3.11.89 τερατίστηκε οριστικά η εργοδότησή τους. Το εφεσίβλητο Ταμείο αρνήθηκε να καταβάλει στις εφεσείουσες οποιοδήποτε ποσό αποζημίωσης, διότι θεώρησε ότι κάθε φορά που σταματούσαν να εργάζονται επήρχετο πλήρης διακοπή της εργοδότησής τους και επαναπροσλαμβάνοντο τό ερχόμενο έτος, με αποτέλεσμα να μην έχουν ποτέ συμπληρώσει την ελάχιστη περίοδο συνεχούς εργοδότησης για να δικαιούνται σε πληρωμή λόγω πλεονασμού. Το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών αποφάσισε υπέρ του εφεσίβλητου Ταμείου. 10 15 20 25

Αποφασίσθηκε ότι

Από τα γεγονότα της υπόθεσης, και ιδίως από το ότι οι εφεσείουσες κάθε φορά εγγράφονταν σαν άνεργες και εισέπρατταν πλήρες επίδομα ανεργίας και από το ότι και οι δύο πλευρές δεν τη- 30

1 Α.Α.Δ. Εγγλέζου ν. Ταμείου Πλεον. Προσωπικού

5 ρούσαν τις πρόνοιες της συλλογικής σύμβασης για προσωρινή διακοπή εργοδότησης, ήταν φανερό ότι και οι δύο πλευρές θεωρούσαν τις σχέσεις τους, σαν εργοδοτών και εργοδοτούμενων αντιστοίχως, ότι διακόπτονταν πλήρως από τον Νοέμβριο του κάθε έτους μέχρι τον Απρίλιο του επόμενου έτους.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Thompson v. Bristol Channel Ship Repairers and Engineers Ltd. [1970] Lloyd's Rep. 105.

10 *Hunter v. Smith's Dock Co. Ltd. [1968] 2 All E.R. 81.*

Fitzerald v. Hall Russel & Co. [1969] 3 All E.R. 1140.

Υπόμνημα.

15 Υπόμνημα από το Δικαστή του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών σχετικά με την απόφαση του ημερ. 28 Μαΐου, 1991 στην αίτηση της Τασούλας Κ. Εγγλέζου και Μαργαρίτας Κ. Κίτσιου εναντίον του Ταμείου για Πλεονάζον Προσωπικό με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή τους για καταβολή πληρωμής από το Ταμείο σύμφωνα με
20 το άρθρο 16 (1) του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου, 24/67 έως 1990.

Α. Γεωργιάδου (κα), για τις αιτήσεις - εφεσείουσες.

Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΠΙΚΗΣ Δ.: Την πρώτη απόφαση θα δώσει ο δικαστής Αρτεμίδης και τη δεύτερη εγώ. Ο δικαστής Κωνσταντινίδης συμφωνεί και με τις δυο αποφάσεις.

30 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ Δ: Με το υπό εξέταση υπόμνημα οι εφεσείουσες επιδιώκουν την αναθεώρηση της απόφασης του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών σύμφωνα με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα τους να διαταχθεί το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού να τους καταβάλει πλη-

ρωμή, σύμφωνα με το άρθρο 16(1) του περί Τερματισμού Απασχόλησεως Νόμου, 24/67 έως 90, γιατί διακόπηκε η εργοδότησή τους λόγω πλεονασμού.

Τα πραγματικά γεγονότα της υπόθεσης είναι τα εξής. Οι εφεσείουσες εργαζόντουσαν από τις 3.6.1985, ως καμαριέρες στην εταιρεία PILAVAKIS BROS. (HOTELIERS) LTD, η οποία διαχειριζόταν οργανωμένα διαμερίσματα στον Πρωταρά. Το τέλος Οκτωβρίου του ίδιου χρόνου η απασχόληση τους διακόπηκε και ενεγράφησαν ως άνεργες στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και εισπρατταν ολόκληρο το ανεργιακό επίδομα. Στις 7.4.86 επανήρχισε η απασχόληση τους με την ίδια εταιρεία μέχρι του τέλους Οκτωβρίου του ίδιου χρόνου. Στο χρονικό διάστημα από 1987 μέχρι 3.11.89, επανέρχονταν στην εργασία τους πάντοτε την 1η Απριλίου μέχρι τέλους Οκτωβρίου. Στις 3.11.89 τερματίστηκε οριστικά η απασχόληση τους. Όταν διακόπτετο η εργασία τους, και για όλα τα χρονικά διαστήματα της διακοπής, ενεγράφονταν ως άνεργες και έπαιρναν ολόκληρο το επίδομα, όπως έχουμε ήδη αναφέρει.

Το εκδικάσαν Δικαστήριο αναφέρθηκε στο σχετικό άρθρο του Νόμου, 16(1), που έχει ως εξής:

"Όταν κατά ή μετά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος εδαφίου, η απασχόλησις εργοδοτούμενου απασχοληθέντος συνεχώς επί εκατόν τέσσαρας τουλάχιστον εβδομάδας υπό του αυτού εργοδότη τερματίζεται λόγω πλεονασμού, ο εργοδοτούμενος δικαιούται εις πληρωμήν λόγω πλεονασμού, εκ του Ταμείου, υπολογιζομένην συμφώνως προς τον Τέταρτον Πίνακα"

Αφού αξιολόγησε τα πραγματικά γεγονότα, κατέληξε στο συμπέρασμα πως κάθε φορά που η απασχόληση των εφεσείουσών τερματιζόταν από το Νοέμβριο μέχρι τέλους Μαρτίου επερχόταν πλήρης διακοπή της εργοδότησης τους. Έτσι, όταν αυτή τερματίστηκε τελικά στις 3.11.1981, δεν είχε συμπληρωθεί συνεχής απασχόληση τους για 104 τουλάχιστον εβδομάδες, όπως προβλέπεται στο πιο πάνω

άρθρο του Νόμου.

5 Η συνήγορος των εφεσειουσών εισήγηθηκε πως η εφαρμογή των επιδίκων διατάξεων του Νόμου από το δικαστήριο είναι εσφαλμένη γιατί η διακοπή της εργασίας των εφεσειουσών κάθε χρόνο ήταν απλή αναστολή της εργοδότησης τους που δεν ισοδυναμούσε με πλήρη διακοπή. Τα εργασιακά θέσμια, που αφορούν στην Ξενοδοχειακή Βιομηχανία, συνέχισε η συνήγορος, ενισχύουν την άποψη της, εφόσο είναι γνωστό πως τα ξενοδοχεία 10 στον τόπο μας αναστέλλουν τη λειτουργία τους κατά τους χειμερινούς μήνες και η εργοδότηση των υπαλλήλων τους κατά συνέπεια αναστέλλεται κατά τον ίδιο τρόπο και χρόνο.

15 Έχουμε την άποψη πως η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου είναι ορθή. Από τα παραδεκτά γεγονότα καθίσταται φανερό πως τόσο οι εργοδότες όσο και οι εφεσείουσες θεωρούσαν τις σχέσεις τους, ως εργοδοτών και εργοδοτουμένων αντιστοίχως, πως διακόπτονταν κάθε χρόνο από τον Νοέμβριο μέχρι Μαρτίου. Γι' αυτό, όπως 20 πολύ ορθά επισημαίνει το πρωτόδικο Δικαστήριο για να αιτιολογήσει το εύρημα του, τόσο οι εργοδότες όσο και οι εφεσείουσες δεν έκαμναν αυτό που προβλέπει η συλλογική σύμβαση μεταξύ του Παγκυπρίου Συνδέσμου Ξενοδόχων αφενός και των συνδικαλιστικών οργανώσεων αφετέρου. 25 Δηλαδή οι μεν εργοδότες δεν δήλωναν στο Γραφείο Εργασίας πως κατακρατούσαν το 25% του μισθού των εφεσειουσών, για να τους καταβληθεί όταν θα επέστρεφαν στην εργασία τους την επόμενη περίοδο, ούτε και οι ίδιες ανέφεραν κάτι τέτοιο στο Γραφείο Εργασίας, από το 30 οποίο εισέπρατταν ολόκληρο το ανεργιακό επίδομα. Οι εφεσείουσες επομένως δεν μπορούσαν να τύχουν των ευεργετικών διατάξεων του άρθρου 16(1) του Νόμου.

35 ΠΙΚΗΣ Δ.: Συμφωνώ ότι η έφεση πρέπει να απορριφθεί για τους λόγους που εκτίθενται στην απόφαση του Δικαστή Αρτεμίδα. Τα αδιαμφισβήτητα γεγονότα της υπόθεσης προδικάζουν το αποτέλεσμα και διακρίνουν αυτή την υπόθεση από σειρά αγγλικών αποφάσεων στις οποίες

ανεφέρθη η δικηγόρος των εφεσειόντων.

Όπως η κυπριακή νομοθεσία (Δεύτερος Πίνακας του Περί Τερματισμού Απασχόλησης Νόμου 1967, Ν. 24/67) έτσι και η αντίστοιχη αγγλική (Contracts of Employment Act 1963, para. 5 (1) (b) of Sch. 1) προβλέπει ότι δε διακόπτεται η απασχόληση εργοδοτούμενου για τους σκοπούς του προσδιορισμού των δικαιωμάτων του για αποζημίωση λόγω πλεονασμού όταν η εργασία του διακόπτεται λόγω προσωρινής διακοπής του κύκλου εργασιών του εργοδότη. 5
10

Ο παραλληλισμός των δύο νομοθεσιών καθιστά σχετική την ερμηνεία που δόθηκε σε αντίστοιχες αγγλικές διατάξεις και την νομολογία των αγγλικών δικαστηρίων, πηγή καθοδήγησης για το πλαίσιο εφαρμογής του νόμου. Οι αρχές που προκύπτουν από τις αγγλικές αποφάσεις που επικαλέστηκε η κα. Γεωργιάδου είναι συνοπτικά οι εξής: 15

(α) Ο χαρακτήρας του τερματισμού της απασχόλησης εξαρτάται από τις προθέσεις των συμβαλλομένων, του εργοδότη και του εργοδοτούμενου, 20

(β) Στην απουσία ευθείας μαρτυρίας ως προς τις προθέσεις των μερών κατά τη διακοπή εργασίας, ο προσδιορισμός των προθέσεων τους συναρτάται με το σύνολο των γεγονότων που περιβάλλουν την εργοδότηση,

(γ) Στα σχετικά γεγονότα, εκείνα που περιβάλλουν την εργοδότηση, περιλαμβάνονται και γεγονότα μετά τη διακοπή της απασχόλησης, ιδιαίτερα η επαναπασχόληση και η επαναληπτικότητα της. 25

Στην *Thompson v. Bristol Channel Ship Repairers and Engineers Ltd*, [1970] Lloyd's Rep., 105, κρίθηκε ότι η διακοπή της εργασίας του εργοδοτούμενου για 10 βδομάδες και προσωρινή απασχόλησή του σε άλλη εργασία στο διάστημα που μεσολάβησε δεν επέφερε διακοπή στη σχέση εργοδότη και εργοδοτούμενου για τους σκοπούς καθορι- 30

5 σμού του επιδόματος πλεονασμού. Το αγγλικό εφετείο επεσήμανε ότι η εργοδότηση στο μεσοδιάστημα σκοπούσε αποκλειστικά στην γεφύρωση του χάσματος στις απολαβές του εργοδοτούμενου κατά το διάστημα της προσωρινής διακοπής της βασικής του εργασίας. Ανάλογη υπήρξε η προσέγγιση του δικαστηρίου στην *Hunter v. Smith's Dock Co. Ltd* [1968] 2 All E.R., 81. Το δικαστήριο υπέδειξε ότι είναι πάντα χρήσιμο η εργοδότηση και ο τερματισμός της να κρίνεται εκ των υστέρων, προσέγγιση που παρέχει 10 τις ασφαλέστερες δυνατές ενδείξεις για τις προθέσεις των συμβαλλομένων κατά το χρόνο της διακοπής από καιρού εις καιρό της εργοδότησης. (*Fitzgerald v. Hall Russell & Co.* [1969] 3 All E.R., 1140).

15 Στην προκείμενη υπόθεση, όπως συνάγεται από τα γεγονότα που εκτίθενται στο Υπόμνημα, οι συμβαλλόμενοι κατέστησαν γνωστή την πρόθεση τους για μόνιμη διακοπή της σχέσης εργοδότη και εργοδοτούμενου με την

20 (α) απουσία της καθιερωμένης πρακτικής για καταβολή του 25% του μισθού του εργοδοτούμενου κατά την επανεργοδότηση του, και

(β) τη διεκδίκηση εκ μέρους του εργοδοτούμενου ολόκληρου του ποσού του ανεργιακού επιδόματος αντί των 3/4, όπως συμβαίνει όταν σκοπείται η επανενεργοποίηση της σχέσης εργοδότη και εργοδοτούμενου.

25 Ενόψει των δεδηλωμένων προθέσεων των μερών για τον μόνιμο τερματισμό της εργοδότησης, κανένα εξωγενές γεγονός δεν μπορούσε να μεταβάλει το χαρακτήρα του τερματισμού στις σχέσεις εργοδότη και εργοδοτούμενου.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.